

[Lykketoft]

nedbryde den almindelige tillid til det offentlige system, at man kan se, at stadig flere plattenslagere og småsvindlere går rundt i samfundet, uden at der er nogen, der gider samle dem op og få dem til at betale det, de skulle, til fællesskabet.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg takker hr. Lykketoft for det udmærkede indlæg. Der var i og for sig ikke noget nyt i forhold til, hvad Socialdemokratiet har sagt så mange gange i denne type diskussioner, og jeg venter stadig væk på at få at vide, hvor man kan finde pengene andre steder.

Holger K. Nielsen (SF):

Nu kunne jeg forstå på hr. Breckmann og statsministeren, at hr. Lenin og hr. Marx er døde, så derfor må jeg indrømme, at det er en lidt risikabel tilståelse, jeg kommer til at gøre nu.

I mine unge dage læste jeg adskillige taler af Kim Il Sung, den store leder i Nordkorea, den store sol, Nordkoreas store leder, og jeg må indrømme, at da jeg hørte statsministerens tale og hans skønmaleri af Danmark, kom jeg til at tænke på Kim Il Sung. For når man læste Kim Il Sungs taler, var det altid sådan, at Nordkorea havde flest ingeniører, Nordkorea havde flest faglærte arbejdere, Nordkorea havde den bedste infrastruktur, Nordkorea havde de smukkeste byer, Nordkorea havde det bedste uddannelsessystem. Jeg ved ikke, hvorfor Kim Il Sung sagde sådan, men jeg tror for så vidt ikke, det var helt løgn. Og det er sikkert heller ikke helt løgn, at vi lever i et godt land her i Danmark, det passer for så vidt.

Mit spørgsmål er, om den nordkoreanske befolkning var tjent med disse skønmalerier, og spørgsmålet er vel også, om vi her i Danmark er tjent med den slags skønmalerier, som statsministeren kom med, om det ikke ville være fremmede for debatten, at man var lidt mere nuanceret end den måde, statsministeren formulerede det på.

Det er blevet sagt, at det har været en fredssommelig diskussion, en kedelig diskussion, og det kan jeg egentlig være meget enig i. Jeg tror måske, det har lidt at gøre med, at der er en vis stilstand i dansk politik i øjeblikket, og at det ret beset har forbindelse med tamilsa-

gen. Det ved vi jo ret beset alle sammen. Regeringen ved det, CD ved det, De Radikale ved det, alle partier ved det, befolkningen ved det også, men der er ingen, der siger det. Det er jo den virkelige dagsorden i øjeblikket, og derfor er der en stilstand.

Så hvis regeringsmedlemmerne har så travlt med at være det lille barn i eventyret om Kejserens nye Klæder – og det er blevet den nye mode i regeringen, kan jeg forstå – så synes jeg, man skulle sige det i stedet for. Det ville nemlig være den sandhed, som der er brug for, og der er også brug for at drage nogle konsekvenser af det. Det vil et flertal her i Folketinget tilsyneladende ikke, og det er ærgerligt, skammeligt, men det må vi tage til efterretning.

Indtil da vil SF naturligvis deltage i Folketingets arbejde. Det har vi sagt i dag, og det står vi ved. Vi vil gøre vores til at sætte præg på arbejdet her i folketingssalen. Vi synes som sagt, det er en dårlig regering, men vi vil alligevel påvirke udviklingen.

Jeg tror også efter debatten i dag, at der er mange muligheder for alternative flertal. Jeg tror i høj grad, at den politiske dagsorden i denne folketingssamling kommer til at bestå af alternative flertal mellem Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre og mellem Socialdemokratiet, SF, CD på mange forskellige områder, og at vi i virkeligheden har et forretningsministerium, der bliver styret af partierne uden for regeringen. Det håber jeg bliver tilfældet, og det vil vi i høj grad gå ind i og arbejde aktivt med. Det er vores mening, at det kan der være en del perspektiv i.

Og det er som sagt vores udgangspunkt, at SF's politik skal præge udviklingen i forhold til miljøet. Når man hørte ordvekslingen mellem hr. Gade og miljøministeren, er der så sandelig brug for, at der er et alternativt grønt flertal, der kan sætte tingene på plads. Når det drejer sig om den sociale politik, bekæmpelsen af arbejdsløsheden, er der i allerhøjeste grad også brug for, at et flertal uden for regeringen er i stand til at gå sammen og bruge kræfterne til noget fornuftigt. Så vores udgangspunkt er, at vi trods alt godt vil være med til at præge udviklingen så godt, som vi formår, for at få et mere grønt Danmark, et mere solidarisk Danmark.

(Kort bemærkning).